

[Henry Christensen.]

og for de mange unge, der ofte er henvist til de nyeste og dyreste lejligheder. Men dertil kommer, at det giver et urimeligt grundlag også for de nye byrder, der ligger i regeringens afgiftsbuket. Der er nu kun halvanden måned, til lejeloven udløber, og det er egentlig i sig selv ganske uforståeligt, at regeringen har ventet så længe med at fremsætte et forslag, til trods for at den fik det års udsættelse, som den dengang lagde megen vægt på. Regeringen ville gøre vel i at indse, at der for venstre både ud fra samfundsøkonomiske og opsparelsesmæssige hensyn er en nøje sammenhæng mellem løsningen af bolig- og husleje problemet og de almindelige økonomiske spørgsmål, vi står over for.

Det tredje, vi må i gang med, er et angreb på inflationen. Den har alle talt om i mange år, men ligesom med vejret bliver der almindeligvis ikke gjort ret meget ved det. Vi har måske forskellig opfattelse af inflationskilderne, men kan vi ikke enes om, hvilke disse er, og hvordan vi vil angribe dem, så må vi have en nærmere afklaring af hele inflationsproblemet i Danmark. Det kan ikke nytte, at vi bare lader det hele få lov til at gå uden at gøre noget ved det. Vi vil i venstre, idet vi også her må lægge det foreløbige arbejdsmarkedsresultat til grund, opfordre til, at vi nu får en særlig sagkyndig udredning af inflationsproblemet. I denne udredning må også indgå en undersøgelse og vurdering af, i hvilket omfang det særlige danske pristalsystem og den særlige danske fuldautomatiske lønregulering befordrer inflationen.

Det fjerde, jeg vil nævne, som der må ske noget med, er skattereformen, som vi alt for længe har trængt til. Denne reform er netop begrundet med, at vi ønsker de produktive og opsparingsfremmende muligheder i vort samfund styrket. Den er også forudsætningen for forenkling og for mange enkeltspørgsmåls løsninger, herunder det så stærkt diskuterede sambeskatningsproblem. Men en reform betyder omlægning, herunder omlægning fra direkte skatter til forbrugs-skatter, og denne omlægning aktualiserer diskussionen om fremtidens forbrugsbeskatningssystem.

I venstre anser vi en drøftelse heraf og et arbejde vedrørende dette spørgsmål for positivt

og rigtigt, ja, nødvendigt. Regeringen har jo tilsyneladende længe været parat til at tage stilling til fordel for merværdiafgiften. Om det er kærlighed til denne beskatningsform eller behovet for en hurtig og bekvem vej til flere penge i kassen, der trækker mest, står måske ikke helt klart. For et par måneder siden kunne den højtærede finansminister bebude et forslag i februar, men nu her i februar siger finansministeren, at han ikke kan sige noget sikkert om, hvornår et forslag kan foreligge.

Vi i venstre er ikke blinde for fordelene ved merværdibeskatningssystemet sammenlignet med andre forbrugsbeskatningsformer. Men det danske folketings må, inden det tager stilling, have meget nøje overvejet og undersøgt de mange administrative problemer, der kan rejses, og det ansvarlige i i det hele taget at foretrække et system, som kræver 380.000 registreringspligtige. Må jeg her indskyde den bemærkning i anledning af den højtærede finansministers udtalelser forleden om den tilsyneladende meget store tilslutning fra erhvervene til merværdiafgiften som fremtidens afgiftssystem, at så vidt jeg er orienteret, har dette referat af erhvervenes vurdering og forhandlinger med den højtærede finansminister vakt megen undren hos en række af dem, der har deltaget i disse forhandlinger.

Må jeg yderligere særlig om formen for behandlingen af disse forslag sige, at regeringen må føle sig forpligtet til at sikre folketings rigelig tid til arbejdet. Det drejer sig om folketingets eget arbejde og om at give folketingets medlemmer fornøden mulighed for drøftelse med deres vælgere og med de implicerede parter. Den erfaring, vi for et par år siden høstede med hensyn til jordlovene, bør være en advarsel om, at folketings ikke får for knap tid til behandlingen af store og indgribende forslag.

Dernæst må det være opgaven at afveje de forskellige forbrugsbeskatningssystemer fordømsfrit over for hinanden. Når vi skal gå over til så stor en reform, må vi have gjort os klart, hvad der for alvor tjener vort fremtidige beskatningssystem bedst. Det må også være regeringens opgave at tilvejebringe det fornødne grund-